

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XXIII. Reliqui dies Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

CAPUT XXIII.

Reliqui dies Augusti.

Reliquos prosequor dies Augusti, non qui præterierunt omnes, sed quos mihi apud Lindam degere concessum est. Quid enim non mensibus duraxat, sed residuis Augusti diebus actum Lindæ sit, scire mihi nondum licuit; cum ad VII. Cal. Sept. turbo bellicus Lindâ, & prid. Non. Sept. universâ me Prussîâ exegerit. Jam in exilio constituto, & locum non rarò mutanti, quin & bello adhuc per Prussiam necdum extincto, quæ potest certa rerum inde scientia perferri?

I.

Processiones & populorum frequentia.

Quanquam labores, qui circa messem hoc tempore maximi sunt, arcere quodammodo homines Lindâ videantur; ea nihilominus est omnium pietas, ut perruptis, quibus arcentur, vinculis frequentissimi, uti aliis quoque annis, accurrant. Invitabat hoc anno præsertim viciniore, sacrum Jubilæi, uti jam meminimus, tempus. Sed & Assumptæ in cælum Virginis dies, & qui illum proximè sunt consecuti, plurimos exciverunt. Ac ipso quidem Assumptionis die septem omnino sacerdotes pro sacro tribunali strenuè causam dicentes, vix ad ipsum merum meridiem confitentium multitudini facere satis potuerunt. Postero die, quo civitas Reseliensis, annuam depulsa quondam pestis causâ, Processionem obit; Jubilæi quo-

quoque ergo, præcipui civium ad sacrum pænitentiae Tribunal accesserunt; quatuor sacerdotibus egregiè laborantibus, suum operæ precium constitit. Sed & octavâ Assumptionis die, quo tum alii, tum potissimum Seeburgenses ac Bisteinenses frequentes adfuere, sex itidem sacerdotibus ad ipsum fere meridiem nulla, pro sacro Tribunali, quies fuit. Et, quid mirum, si in tanta populi laborumque multitudine tempus defuerit, plura Deiparæ beneficia, perquirendi, ne dicam consignandi? Mihi quidem uni, minimum terna insuper erant consignanda, quæ temporis angustiae non patiebantur consignari. Quid interim cæteris? Et tamen pro ea quoque temporum ac rerum ratione, sat multa sunt adnotata, quæ jam compendio promemus.

II.

Mulier abjectâ Lutheri sectâ, erysipelate liberatur.

In minore Kellen, Resselienfis municipii pago Gregorius Placotomus uxorem habuit Elisabetham nomine, in Lutheri dogmate à teneris enutritam; quæ tandem meliùs sapere edocta, Lutherum abjuravit, maximo non animi minus, quam corporis valetudinisque commodo. Sacro igne caput & vultum, plus annum erat affecta, neque remedium invenire ullum potuit: quæsivit apud Deiparam Lindensem, & faciliè invenit: unde gratias actura quovis anno Lindam venit.

III.

Mulier in partu adjuta.

Ad xvii. Calend. Septemb. Tabellæ duæ argenteæ sunt dedicatæ, quarum alteri inscriptum, Ambrosius Wunderlich, inscriptionis perinde ac dedicationis causa lateret. Eâdem die imago paulò major B. Virginis Lunam pedibus subjectam habentis dedicata est, cum inscripta limbo salutatione Angelica, & quidem Germanico idiomate. Lateret itidem dedicationis causa, nisi infernè applicta esset puerperæ imago: quæ haud dubiè adjuram ope B. Virginis in partu mulierem testatur. Cùm autem Imaginem Dominus Schaw Meelsaccensis dedicârit, faciliè colligas, aut beneficium aut uxori ipsius, cuiusdam de propinquis alteri exhibitum à Deipara esse.

IV.

Dentium abactus dolor.

Eâdem die Seeburgo advenit Elisabetha virgo Joannis Flieger civis filia, per annum fere integrum, & oculorum & dentium exercita doloribus, nunquam nisi in Deiparæ Lindensis præsidio allevationem utriusque mali invenit. Proximo enim vere peregrinationem Lindam vovit; & jam inde cruciatus oculorum haud leviter est levatus, dentium verò fere penitus abactus. Minus diuturnus, at non minus sævus, dentium itidem dolor invaserat Dorotheam Joannis Kornalowsky Bisburgensis civis filiam
vix.

virginem. Duas hebdomadas præ acutissimo cruciatu, neque cibi, neque potionis quidquam sumere potuit. Unicum & illi in B. V. Lindenſi præſidium fuit; cui proinde & illa, hoc tempore ſupplex, gratias maxima cum alacritate apud Lindam egit.

V.

Pueri duo comitali morbo liberati.

Michaël quinquennis puer Joannis Preiſs civis Seeburgenſis filius, comitante & deducente Juſtinâ matre, voto apud Lindam ſuo ſolutus eſt. Ipſo SS. Petri & Pauli ſuperioris anni natali die, Hercules ille morbus puerum invaſit: continuò mater ad Dei Matrem ſupplex accedit, & filium tantis colluſtantem malis commendat. Adjutus eſt ilico puer, & morbus à concepto Lindam voto facilè repulſus. Jam eo tempore mater Lindam & ſe & filium pariter ſticiffet, niſi alio impedita partu, diſſerente iter coacta tantisper fuiſſet. Quo quidem tempore Georgius Rang è Damerau colonus, unâ cum Dorothea conjuge, undennem filium ſuum Petrum Lindæ ſtiterunt. Levatus & ille comitali morbo fuerat; ſed non alio, niſi Deiparæ, remedio; quod eo majus atque gratius fuit, quo præſentius, atque maturius exhibitum.

VI.

Mortis periculum depulsum.

Vitâ cæterisque rebus humanis in præceptis ab-
euntibus, unicum à spe reliqua solet esse solatium &
quasi malorum omnium levamen. Quod si spes quo-
que decollavit, actum penitus est. Jam Barbara Jo-
annis Tchork Seeburgensis inquilini vidua, ipsam
quoque spem vitæ abjecerat, quando vere proximè
elapso colicis & aliis pectus visceraque erodenti-
bus doloribus, ad incitas redacta est. Actum de illa
erat, nisi Diva Lindensis medicam interposuisset ma-
num Voto enim nuncupato interpellata, confestim
adfuit, & tum colicos, tum alios cruciatus quasi ad-
motâ manu deterfit, non modò spe vitæ, sed & vitâ
ipsâ ægræ benignissimè reddita. Quæ ex eo tempore
non valens duntaxat, sed & probè valida Lindam
usque pedes iter fecit. Non dispar propemodum, in
adversis æquè ac prosperis conditio fuit Stanislai
Mazuch Seeburgensis civis relictæ viduæ Annæ; quæ
superiore anno octo continuas hebdomadas, viribus
morbo prostratis decubuit, spe vitæ prorsum amis-
sâ. Et quid spei reliquæ potuit esse, quando toto illo
ægritudinis tempore, nihil reficiendis viribus cibi
aut potionis adhiberi potuit? si quid enim nauseanti
ac reluctanti stomacho ingestum, id pertenuè, ac
violentum fuit, & in noxam fere magis quàm com-
modum ægræ vertit. Verùm & hîc interpellata Di-
va Lindensis adfuit, & quasi manu itidem malis ad-
mota periculum omne momento dispulit.

VII. Ma-

VII.

Manus & pedes restituti.

Lamberti Winter è pago Resselienſi Sturmhu-
 bel filia Eliſabetha, duos annos brachio dextro ægra,
 eò calamitatum proceſſerat, ut nulli proſum operi
 admovere manum poſſet; proinde que amiſſo manus
 uſu, ipſam ſibi videbatur amiſſiſſe manum; niſi quod
 præſentiſſimus ſemper dolor, non omnino amiſſam
 reſtaretur. Ad cumulum malorum accedebat, quod
 nullum eſſet tantis malis præſens remedium. Huma-
 nis igitur orbata præſidiis ad divina confugit, & vo-
 to Biſteinum ad Altare, ut vocant, ſanguinis factò,
 aliud Lindam ad B. V. adjungit. Confeſtim brachi-
 um omnino reſtitutum eſt; quo illa jam à ſemestri
 probè cùm fruatur, jam tandem & occaſionem com-
 modam naçta, voti rea Lindam acceſſit. Cæterùm,
 quod hinc brachio, Seeburgi impenſum eſt pedibus
 auxilium, Sibylla Matthiæ Han Seeburgenſis inſi-
 lini filia, iterum ac tertio per hyemem proximè cla-
 pſam, cruciatu pedum per quàm violento affecta fuit.
 Occurſantibus animo variis hinc inde remediis, ut
 fortè humanis non omnino conſerret diffidendum,
 maluit nihilominus Deiparæ quàm cujuſquam ho-
 minis experiri opem. Neque ſpes irrita fuit: voti
 compos reddita, hodie votum Deiparæ apud Lin-
 dam reddidit. Quo tempore Anna itidem Seebur-
 genſis virgo, Joannis Niſſch filia non jam manum
 vel pedem duntaxat, ſed utrumque, quatuor jam an-
 te annos ægra, præcedentium calamitatem utram-
 que in ſe una conjunctam ſentiebat; malo præfer-

Fft 5

tim

tim ad duas sæpe hebdomadas per aliquot retro annos crudelius sæviante. Geminato quantumvis & inveterato quoque malo, non nisi unicum ejusdem Lindensis Deiparæ præsidium censuit admovendum. Admotum est, voto Lindensis peregrinationis emisso, & ab eo jam tempore sana, ut gratias, quem admodum par est, agat, quovis deinceps anno Lindam peregrina accurrit.

VIII.

Brachia, & Spina dorsi curata.

Christophorus Stentzel in Pransen pago tribus leucis à Linda disjuncto hortulanum agebat; cum superioris anni hyeme corripitur morbo; qui cum cætera in membra victor esset grassatus, in spina dorsi atque brachio utroque quoddam quasi tropæum erexit. Ita nimirum utroque loco regnabat, ut æger neque movere brachia, neque, ob læsam spinam moveri ipse loco posset. Movit ea calamitas hominem; ut animum in valetudinis curam acrius intenderet. Id apud se agitanti, Deiparæ Lindensis memoria subit. Eo preces fiduciamque vertit, nec ante supplicando instare destitit quàm brevi, non modò spem sed & initium sanitatis sibi adesse, expertus est. Confirmatâ haud diu post sanitate, in viam se dat, & pedes Lindam usque decurrit, qui commovere pedes loco paulò antè non potuit.

IX. Va

IX.

Varii & graves capitis dolores abacti.

Alternis inter adverſa proſperaſque exercetur
mortalium vita : ne iſtis perpetuò fruamur, naturæ
conditio facit ; ne illis aut obruamur, aut perpetuò
gravemur, facit itidem DEI ac Deiparæ in mortales
benignitas. Quod inter plurimos, aut innumeros po-
ſius, experta Michaëlis Gerick in Glottau, agri Gut-
tadienſis pago, ob venerabilis Euchariftiæ miracula
inclyto, Ludirectoris uxor Anna. Florentioribus ad-
huc annis, variis & graves capitis dolores, tanquam
pruinæ in flores deciduæ, propemodum reliquæ æta-
tis fructus decoxerant. Umbra Lindæ Mariaræ præ-
ſidio fuit ; ad quam ubi ſe illa eo ipſo tempore rece-
pit, omni confefſim levata dolore eſt. Exinde à duo-
decim triginta fere jam annis bene ac conſtanter valens,
nullum patitur elabi annum, quin Lindam accurrat,
& beneficii memor gratias agat.

X.

Oculorum vitia abſterſa.

Ut nobiliſſimæ in humano corpore partes ſunt
oculi, ita eorum ſplendori ac nobilitati, non ludes
modò, aut feſtuæ, verùm & minimæ officiunt
atomi. Et ut nobilitas tanta iis non ineſſet, ne-
ceſſitas certè atque ulus eorum tantus eſt, ut nemo
ſit mortalium, qui non orbitatem oculorum, cum
ſum-

summis generis humani miseriis componat. Expetus
 id in ipsa adhuc adolescentia sua est Gregorius Fug,
 Glocksteinensis pagi in agro Resselienfi positi colo-
 nus; qui ab eo tempore, vitio oculorum, per aliquot
 annos laborabat, malo in deterius semper proficien-
 te. Parentes filii causâ anxie solliciti, nullum malo præ-
 sentius remedium, quàm à B. V. petendum censue-
 runt. Simul atque illi votum Lindam ediderunt, si-
 mul quasi adhibito cælesti collyrio, omnis filio dolor
 ac morbus ab oculis est abstersus. Ille parentibus sa-
 to jam diu functis, ad sexagesimum ætatis annum
 jam provectus, quemadmodum oculorum acie
 egregiè pollet, ita quovis anno parentum voto et ja-
 mnum respondet, & pedes in hac quoque ætate Lin-
 dam decurrit.

XI.

Spiritale animi præsidium multis annis
 confirmatum.

Si hominum, si jumentorum, si arborum quoque
 vires, cum ætate augentur & firmantur; par est pro-
 fectò, ut divina quoque beneficia, quo sunt diutur-
 niora, eo & firmitiora censeantur, & augustiora. Si ge-
 minum, quod jam recensuimus, exemplum, à tot jam
 annis magnitudinem divinorum beneficiorum ex-
 tollit: extollit, & quidem fortasse magis, quod jam
 recenserebimus; si non à temporis, certè à generis con-
 ditione sumpto precio. Quid ni enim cælestia terre-
 nis, spiritalia corporeis, æterna caducis immentum
 præferantur. Talia sunt, quæ honoratissimus quidam
 vir ad XIII. Cal. Sept. apud Lindam recensuit. Tri-
 gin-

Expertus intra jam annorum evolutum est spatium, ex quo il-
 latus statam quorannis peregrinationem Deiparæ apud
 indam dependit. Agnoverat in se non levia juven-
 tis suæ delicta : à quibus ut non solveretur modò,
 rùm & in posterum servaretur, Deiparæ opem po-
 scit: & verò etiam sensit. Exinde liber tum peccatis
 is, tum peccandi tentationibus, quovis anno Lin-
 am accurrit; tum ut gratias pro tantis beneficiis a-
 at, tum ut majora gratiæ divinæ incrementa su-
 at.

Omnia sanctæ, Romanæ,
 Catholicæ, & Apostolicæ
 Ecclesiæ judicio sub-
 jecta.

INDEX